Pinkstertrip 2015

Dit jaar had de Windfall weer de Pinkstertrip op de planning staan en begon de zoektocht naar een opstapper al vroeg. Uiteindelijk is ManneeB, oftewel in burgernaam Bas, aangemonsterd.

Volgens plan wordt er op 21 mei vertrokken en treffen wij de Mara in Stellendam was wel ongeveer gepland maar je weet maar nooit, toch even leuk.

Om 9.15 uur gaan we gezamenlijk schutten om vervolgens rond 9.45 uur op zout water te zijn. met een knobbelig zeetje

We motoren/zeilen het Slijkgat uit waar we nog lekker wat stroom meehebben.

met het idee om dan een lange slag zuidwaarts te maken maar ideeën en praktijk gaan toch vaak niet samen en wordt het een toch wel stevige zit zuid met een knobbelig zeetje. De wind is niet uit een richting die onze voorkeur heeft maar we hebben A gezegd dus moet B ook maar. Een 1e slag zeilen we in NW-richting

Slag na slag bereiken we eindelijk de hoogte om de NHS boei te bezeilen en zetten dan ook definitief koers naar Engeland. Er was zelfs een moment dat we dachten! weet je wat Blankenberge gaat het worden want telkens als we een slag richting kust maakte dachten we “we gaan niet” en als we een slag naar buiten (Engeland) maakte dachten we “we gaan wel” Redelijk frustrerend.
Onderweg werd de nasi opgewarmd met saté erbij die ons goed smaakte. De wachten hadden we afgesproken en per toerbeurt zochten wij ons slaapplekje op. Ik moet zeggen, ik kon niet slapen, ik had alle vertrouwen in Bas maar op de een of andere manier en net als vorige jaren signaleer je elk geluid en meer van dit soort dingen waardoor ik de slaap niet kon vatten.

Rond 22.00 uur hadden wij nog even contact met de Comfortcontainer die zoals zijn naam al zegt op een comfortabele manier de oversteek aan het maken was (motor). Later is er bij Isaak nog hartelijk om gelachen omdat de schipper mogelijk speciale duimen heeft om de gashandel te bedienen.

De Shippinglane werd eenvoudig gepasseerd, lang leve AIS, en werd koers gezet naar de Gabbard Windfarm en die zouden wij bovenlangs passeren.

de zon begint inmiddels al weer op te komen en geeft een mooi plaatje

Ter hoogte van de Outer Gabbers twijfelen nog even om op basis van de niet waaiende wind naar het ZW te koersen om zo wat stroom mee te pakken maar om uit te komen in de precaution aera stond mij eigenlijk niet aan. De koers blijft behouden en de motor gaat bij om wat snelheid te houden.

De kust van Engeland komt in zicht en daarbij ook weer wat wind zodat na een kleine 2 uur de motor uit kan de de schoten weer strak ook het tij begint te keren en met deze ingrediënten komt Harwich vlot dichterbij en uiteindelijk 15.15 ned.tijd varen we Harwich binnen.

Uiteindelijk na een mooie tocht over de Orwel maken we 2 uur later vast in Ipswich. De ligplaatsen die door Timo waren gereserveerd waren top evenals de sanitaire voorzieningen en WIFI.
Na vastmaken en even de wal voelen troffen we Jason aan met zijn bemanning en moesten we toch echt even onze ergste dorst lessen met een Pint. (Carlslager). Na een biertje de douche getest en goed bevonden maar keleunen wat gingen de wandtegels te keer, heen en weer en op en neer.

Nog even de heenreis doornemen met de bemanningen op de steiger.

Door het thuisfront was wat energievoedsel met een hoog warmmaakgevoel klaargemaakt en als diepvries meegenomen. Chili Con Carne met rijst.
Even opwarmen en eten maar.

Na schoonschip en nog een koffie na ging toch het licht uit. Het was een hele zit maar meer dan weer waard.
Morgen, zaterdag dus, is het plan om Cambridge te bezoeken met de trein. Wekkertje staat!

Zaterdag 8.30 BST opstaan we koken een eitje, thee erbij en een bammetje met kaas moet ons voorlopig weer brandstof geven. We vertrekken naar het station en na een wandelingetje van een klein kwartiertje komen we op het station, kopen een retourtje naar Cambridge.

Cambridge is leuk, druk veel toeristen, markt, oude universiteiten en leuke straatartiesten, een bezoekje waard. ’s

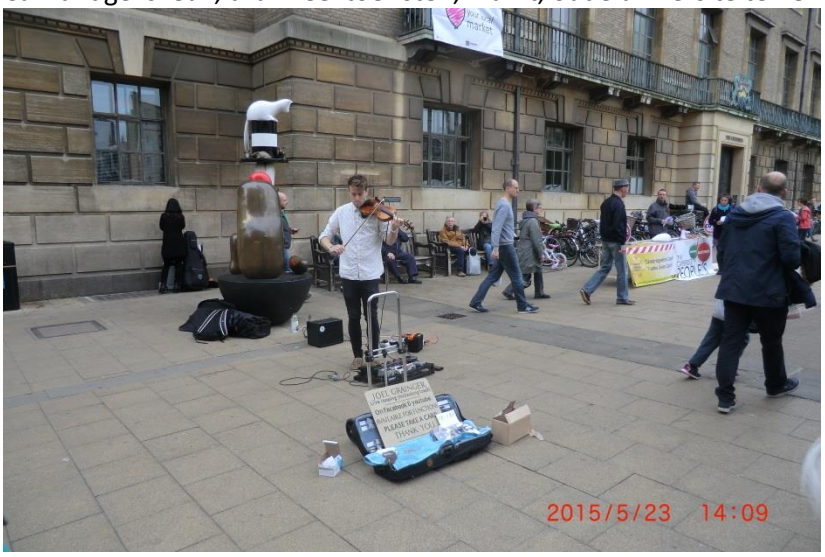

Deze Joel Grainger moet je echt even op YouTube opzoeken erg muzikaal.

Middags nemen we de trein terug om nog even door Ipswich te lopen hebben we dat in ieder geval ook nog even gezien. Terug in de haven nog even kletsen hier en daar en eens te kijken wie waar en wat gaat eten.

Bas en ik haken aan bij Kees de Laat en zijn bemanning en spreken af om rond 18.00 Ipswich in te gaan voor een hapje van het een of ander.
We lopen langs wat restaurants en met unanieme stemmen stappen we een Indiaas etablissement binnen, of we gereserveerd hebben??? Nou nee, oh, nou we hebben wel een tafeltje boven. Dat geeft te denken maar we kunnen zeggen, voor herhaling vatbaar, schoon, vriendelijk en het eten PRIMA en HEET.

Hoe gezellig het ook is we hebben nog een afspraak, bieren bij Isaacs met de rest van de club. En ja hoor wat waren er weer een hoop aanwezig. De 3Noreen, Noballast, IlCigno, Comfortcontainer, Jasmin, Tallasa, Harry Vogel, Ja hoor gewoon weer even solo heen en weer, en nog veel meer.
Meer Nederlanders dan Engelse trouwens want het was best wel stil in de tuin geen rare verklede vrijgezellen groepen en meer van dat soort raars.
Van deze samenscholing heb ik helaas geen foto’s maar mogelijk komen er nog verslagen waar dit breeduit wordt geëtaleerd.

De laatste deden geloof ik het licht uit maar ik hield het wel voor gezien rond middernacht ’s morgens was het plan om 8.00 ned tijd Ipswich achter ons te laten. De Talassa en de Jasmin hadden nog meer druk op de ketel staan en gingen net even eerder er vandoor.

We vertrekken met de Mara en Il Cigno

We vertrekken met afgaand water, waar heb ik nou daar iets meer over gelezen?!?!? Voor de mensen die het gewend zijn geeft het wel leuke plaatjes

Rond tienen zitten we op open zee en zetten koers NO om boven de Gabbard windfarm weer de wieken te ontwijken. De Il Cigno, Mara kiezen een iets oostelijke koers en na enige tijd raken ze uit zicht. De Jasmin daarentegen lopen we in en zeilen geruime tijd gelijk op en maken wat foto’s van elkaar.

JASMIN

Uiteraard is de inwendige mens ook weer aan verzorging toe en worden de Knacks opgewarmd en tussen een lekkere bruine boterham naar binnen gewerkt.

De wind is mooi en uit de goede richting we lopen een mooie snelheid die niet onder de 5,5kn komt (log) dit mag zo wel even duren. De mijltjes tikken weg en wordt het maar eens tijd de avondhap te verzorgen met voldoende koolhydraten. Het menu: macaroni met ballen en pittige saus. Voor de keukenprinsen, alles uit blik of zak!

Speciaal voor Jason

We steken vlot de shippinglane over en zetten koers naar Stellendam

Onderweg nog wel een buitje maar dat is speciaal voor het zout zodat we bij thuiskomst niet het dek hoeven te spoelen. De wachtjes worden gedraaid maar ook dit keer weer kan ik de slaap niet vatten. Mijn maat Bas maakt het niks uit volgens mij kun je die gewoon rechtop zetten en dan slaapt hij alsnog.
De wind laat ons wat in de steek in wat er is zorgt dat we plat voor het lappie moeten. De bulletalie wordt gezet en de fokkeloet opgetuigd zodat bij het rollen de zeilen nog een beetje vol blijven al met al een aardig gefladder.
In de vroege morgen stellen we nog even onze koers wat bij om de wind wat af te kruisen en lukt mij uiteindelijk een heel uur te slapen. Met de meegaande stroom vorderen we toch wel lekker en rond 8.00 scheuren we het Slijkgat in om uiteindelijk om 11.00 uur weer in Hellevoetsluis af te meren.

We maken nog even schoonschip en Bas heeft inmiddels onderweg zijn vriendin gemobiliseerd en wordt netjes opgehaald, we nemen afscheid en mogen terugkijken op een geslaagde tocht. Voor Bas was het zijn 1e oversteek maar zeker niet zijn laatste.

Langs deze weg alle die wij gesproken hebben en of gezien, bedankt voor dit geslaagde evenement en wellicht tot 2016.